

Corectură simplă

Înainte

Un strigăt fioros de luptă răsună din valea de la capătul domeniului plin de arbori groși și înalți. Valea aceasta este o regiune unde nu creștea nici măcar stepa. Aș putea spun că este asemenea unui canion prin care nu curge nici un râu. Alex m-a dus o dată să o văd de sus, de pe deal. Am fost foarte surprinsă de faptul că la un capăt al acestei capitale exista o asemenea formă de relief. De asemenea, mă avertiza întotdeauna să nu mă apropi singură de această prăpastie. Nici nu aveam de ce. Era ultimul lucru cu care aș fi vrut să am de-a face. Acum, este prima dată când aud zgomote în această râpă lugubră. Strigătul s-arepetat dar sub o altă formă, acompaniată de ecoul întâlnirilor brutale a două spade. Fără să mai stau pe gânduri, alerg printre copaci, până când ajung să văd linia franjurată la capătului falezei. Mă așez în genunchi, îmi prin bine mâinile de pământ și privesc în înăuntrul acestei văi, în adâncul căreia, printre bolovanii masivi, două siluete negre se luptă strașnic pe viață și pe moarte. Mă aflu la o înălțime de aproape douăzeci de metrii, așa că nu îi pot identifica pe spadasini. Deodată, unul dintre ei s-a împiedicat iar celălalt aplecându-se asupra lui, reușește să îi rănească doar piciorul, căci imediat, cel căzut îi înlătura spada. Fiind aproape în umbră nu am reușit să văd ce se întâmplă. Un geamăt lung a anunțat sfârșitul duelului, însă nici unul nu dă vreun semn de viață. „Oare, au murit amândoi? Ce s-a întâmplat?” mă întreb, apoi încep să alerg dintr-o parte într-alta a falezei, până când întâlnesc o scobitură ce se coboară într-o pantă mai puțin înclinată, presărată cu pietre masive. Cobor încet, sprijinindu-mă de orice reliefare stâncoasă, până când ajung jos. Zăpada încă netopită, îmi oferă nesiguranță și cu greu reușesc, totuși să scap de acest drum înșelător.

Corectură simplă

După Corectură simplă (gramatică, ortografie, punctuație)

Un strigăt fioros de luptă **răsună** din valea de la capătul domeniului plin de arbori groși și înalți. Valea aceasta **era** o regiune unde nu creștea nici măcar stepa. Aș putea **să** spun că **era** asemenea unui canion prin care nu **curgea niciun** râu. Alex mă **dusese odată** să o văd de sus, de pe deal. Am fost foarte surprinsă de faptul că la un capăt al acestei capitale exista o asemenea formă de relief. De asemenea, mă **avertizase** întotdeauna să nu mă **apropii** singură de această prăpastie. Nici nu aveam de ce. Era ultimul lucru cu care aș fi vrut să am de-a face. Acum **era** prima dată când **auzeam** zgomote în această râpă lugubră. Strigătul **se repetă**, dar sub o altă formă, acompaniată de ecoul întâlnirilor brutale a două spade.

Fără să mai stau pe gânduri, **am alergat** printre copaci, până când **am ajuns** să văd linia franjurată **a** capătului falezei. M-am așezat în genunchi, **mi-am prins** bine mâinile de pământ și **am privit înăuntrul** acestei văi, în adâncul căreia, printre bolovanii masivi, două siluete negre **se luptau** strașnic pe viață și pe moarte. Mă **aflam** la o înălțime de aproape douăzeci de **metri**, așa că nu îi **puteam** identifica pe spadasini. Deodată, unul dintre ei **se împiedică**, iar celălalt, aplecându-se asupra lui, **reuși** să îi rănească doar piciorul, căci, imediat, cel căzut îi **înlătură** spada.

Fiind aproape în umbră, nu am reușit să văd ce se întâmplă. Un geamăt lung **anunță** sfârșitul duelului, însă niciunul nu **dădea** vreun semn de viață. „Oare, au murit amândoi? Ce s-a întâmplat?” **m-am întrebat**, apoi **am început** să alerg dintr-o parte într-alta a falezei, până când am **descoperit** o scobitură ce **cobora** într-o pantă mai puțin înclinată, presărată cu pietre masive. **Am coborât** încet, sprijinindu-mă de orice reliefare stâncoasă, până când **am ajuns** jos. Zăpada încă netopită îmi **dădea** nesiguranță și cu greu **am reușit** totuși să scap de acest drum înșelător.